

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ŠPANĚLSKO 2001

den první - 5.září, TEPLICE (CZ) - 9 hod.
tachometr: 21951 km , teplota: 15°C , tank: cca 18 l
ujeto: 694 km.

- 1 tank: Cheb - Pomezí 6,8 l / 200 Kč, (11:30)
- 2 tank: Neuenstein 9,9 l / 20 DM
- 3 tank: Schaffhausen 14,5 l / 20 CHF, po cestě 12°C

Po naložení báglů na motorku, vyrážím v 9 hodin po silnici č. 13, přes Most, Chomutov, Klášterec, Ostrov do Karlových Varů. Po silnici č. 6 jedu dále přes Sokolov na Cheb. Na obchvatu okolo Chebu začíná být mokro a po chvíli začíná i pršet. To už je při mém cestování obvyklé, ale letos jsem ujel nejdelší kus cesty než začalo pršet. Urazil jsem skoro 130 km (v létě to bylo 13 km a loni při cestě do Řecka 25 km), a tak zastavuji pod mostem a nezbyvá mi nic jiného než se obléknout do pláštěnky. Před hranicí jsem zastavil na dotankování. Po silnici č. 303 jedu okolo Marktredwitzu dále na Tröstau. Zde jsem nucen zastavit a obléci si návleky na rukavice, jelikož je přede mnou úplně černo, jako při konci světa. Nepromokavý návlek na levou rukavici to vzdal už teď, praskl ve švu, a tak improvizuji a navlékám si pod něj igelitový pytlík. Když je vše hotovo pokračuji dále na Bad Bernech stále po 303 a po asi 5 km najíždím na nájezd č. 39 a vjíždím na dálnici č. 9. Jedu směrem na Bayruth a Nürnberg. Začalo pršet silněji a tak dost často zastavuji a čekám zda se počasí neumoudří. Vypadá to, že bouřka má stejný směr cesty jako já a že si se mnou hraje, protože když zastavíme, dešť přejde a když nasednu opět začne cedit. Takhle se to opakuje až k Nürnbergu. Přede mnou bylo naprosto černo, a tak mi nezbyvá nic jiného než tím projet a zastavit na nějakém krytém parkovišti, kde se uvidí jak dál. Stavím až u Veldensteineru, kde už jsem opravdu zoufalý tak koukám do mapy, kudy to stříhneme jinudy, protože nejen, že leje jako při potopě světa, ale začaly padat i kroupy. Rozhodl jsem se a to teda fofrem, že pojedu směrem na západ. Tím směrem byla obloha protrhaná než směrem na München – Augsburg, kudy jsem chtěl jet původně. Chvilku to trvalo než ta hrůza přešla, ale přešla. Konečně jsem mohl jet dál na západ. Kousek jsem se vrátil po č. 9 a brzy odbočuji na dálnici č. 6, která vede zaručeně na západ. Mířím na Schwabach a pomalu přestává pršet. Občasná přeháňka se sice vyskytuje, ale to pro motorkáře nic není, navíc když vysvituje slunce. Míjím Ansbach a u Schenelldorfu podjíždím dálnici č. 7 a jedu dále. Pokračuji okolo Kirchbergu a v Neuensteinu (Bad Hohenlohe) zastavuji na dotankování. Je 17 hodin, platím 20DM/ za 9,9 l, a protože jsem ztratili plno času vyrážím hned dál na Heilbronn, ale po pár kilometrech se dostávám do dopravní zácpy. Stala se tady nehoda, dnes vidíme už asi třetí, a tak jedu objížděkou na Ohringen a vrátil jsem se zase na dálnici u Heilbronnu. Odbočuji na silnici č. 81 a pokračuji na Stuttgart. Tady cesta pěkně ubíhá. Stále jedu po č. 81 směrem na Herrenbg. Na této silnici se ke mě přidává jakýsi německý motorkář, který jede do Marseille, což mi řekl při malé pauze u Rottweilu. Po chvilce povídání jsme jeli dál každý svou cestou a rychlostí. Zanedlouho se bude stmívat tak mě zase tlačí čas. Mám aspoň výhodu, že jsem o dobrých 500 km dál na západ, a tak se bude stmívat asi o 30 minut později než u nás. Díky tomu to snad stihnu na švýcarské hranice relativně za světla. Ale...Pokračuji po č. 81 a na exitu č. 35 sjíždím a jedu do Bad Dürreimu a po silnici č. 27 přes Hüfingen a Blumberg na švýcarské hranice. Zastavuji a ptám se celníků, zda je tady v blízkosti nějaký kemp a pumpa. Je už okolo 21 hodiny a ve tmě se cedule s kempy hledají hůře než ukazatele hotelů. Po chvilce vysvětlování děkuji a jedu po N4 do Schaffhausenu kam mě celníci poslali. Pumpu nacházím bez bloudění, ale s kempem to začíná být komplikovanější. Začalo bloudění, ale pomohl mi brzy ochotný švýcarský občan a ukazuje mi cestu na Zürich a Andelfingen. Tady jsem jako zázrakem našel kemp. Je už pěkně hustá tma, ale sousedící kempaři mi rozsvítili všechna možná dostupná světla abych viděl. Milí lidé ti Holanďané, jak se dovidám. Moc jsem toho z okolí neviděl, ale že jsem uprostřed Alp a u řeky jsem poznal. Všude lesy a ta vůně, jako v pohádce. Ráno uvidím, okolí mě jistě nezklame, ta zima bude asi horší, no uvidím a ucítím. Rozbil jsem stan, zaparkoval řádně motorku,

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

vybalil spacák a dal si něco k jídlu. Sousedí ochotní mi svítit, mě pozvali na pivo a konverzace neznala konce. Povídáme a povídáme a na krku je půlnoc. Protože toho mám za první den celkem dost, loučím se a jdu spát. Musím načerpat sílu na zítřek. Je otřesná zima, ale při zasunutí těla do spacáku je teplo. Tak hrozné to v noci jistě nebude. Na recepci kempu nikdo není a tak se zapišu asi až ráno.

den druhý - 6.září, ANDELFINGEN (CH)
tachometr: 22645 km , teplota: 10'C , tank: 17 l
ujeto: 489 km.

1 Tank: Geneve 15,3 l / 21 CHF

Ráno vstávám v půl osmé a pohled na kemp za ranního rozbřesku byl naprosto úžasný. Balím stan, spacák, snídám a poněvadž z recepci stále nikdo není, dobaluji a vstříc slunci vyrazím na další cestu. Středem městečka a krásných zahrádek, vůni lesů a horského vzduchu vyjždím z Andelfingenu přes starý dřevěný jednosměrný most přes řeku Thúr, směrem na hlavní silnici. Po pár kilometrech dojíždím do Thalheim a.d Thúr a za chvíli jsem byl u Winterthuru. Vjíždím na obchvat na dálnici č. 1 směrem do Zürichu. Různými podjezdy a nadjezdy projíždím centrem Zürichu a stále po č. 1 pokračuji na Baden, Aarau, kde mě překvapila nejen zima a studený horský vzduch, ale i mlha, že jsem těžko dohlédl na pár metrů dopředu. Slunce svítilo, ale nehřálo. U Farau zastavuji na malý odpočinek na parkovišti, abych si protáhl ztuhlé tělo. Na parkovišti je i jeden německý motorkář na krásné „moto guzzi“ a tak se s ním dávám do řeči. Má nějaký problém se značkou a tak se tam s ní morduje, ruce má zmrzlé a nemá ani moc chuti mluvit. Byla opravdu zima, a tak po chvíli jedu dál skrže mlhu okolo Solothurnu a brzy přijíždím do Bernu. Odsud pokračuji na Yverdon Les Bains kolem Lac Demorat a Lac Nenchatel. Tady zastavuji na obhlídku okolí a po pár minutách pokračuji dál na jih do Lousane. Mířím na Geneve okolo jezera Lac Lemán, za kterým jsou vidět vrcholky bíle zasněžených Alp. Původně jsem chtěl jet po E 62, z druhé strany jezera Lac Liman na Montury a dále po E 27 na Martiny, přes Chamonix, okolo Font Glancu a přes Albertville do Grenoble. Bohužel mé plány zhatily samotné majestátné Alpy. Mířím Nyon a vjíždím do Geneve. Tady sjíždím z dálnice a začínám hledat pumpu na dotankování, než dojezu do Francie, kde je benzín dražší. Zajíždím do hlavního města Švýcarska, abych natankovali. Tady na pumpě se stále nacházím na území Švýcarska, ale mluví se zde francouzsky. Štěstí, že při ptaní na cestu jsme narazil na Francouze, který mluvil anglicky a v pohodě mě nasměroval. Po chvíli pokračuji a brzy přejíždím francouzské hranice. Abych se vyhnul placení dálnic pokračuji po č. 201 a zastavuji za městem Col de Mt. Sion, u historického mostu dlouhého asi 150 metrů přes dost hlubokou rokli. Samozřejmě dělám nezbytné foto a kochám se pohledem do dále na Alpy a nádherný zasněžený Mont Blanc. Asi po půl hodině vyrazím dál na Annecy. Zajíždím do centra a dobrou hodinku tady bloudím a špatně odbočuji na Chamonix. Zanedlouho se vymotávám a jedu správným směrem na Chambery. Pořád po č. 201 do Aix Les Bains, kde opět zastavuji na malou zastávku. Jsem u rybníka, který zrovna neláká ke koupání, ale otužilci se tady najdou, jim se to jak se zdá líbí. Pluje tady po hladině plno kachen a ryby skáčou nad hladinu. Takovýhle odpočinek, pozorování přírodních krás je dobré zpestření. Po asi 10 minutách nasedám na motorku a jedu dál do Chambery. Tady v centru odbočuji na silnici č. 6, která vede přes Les Echelles, St. Laurent do Voironu. Cestou teplota stoupla na krásných 25 °C a tak stavím na nějakém mostě mezi dopravní zácpou a svlékám si všechny vrstvy oblečení, abychom se neuvařil. Odtud, z Voironu mířím po č. 92 na Valence. Tady je bezva silnice pro motorkáře. Silnice sama serpentina uprostřed skal. Vlastně se jede skalnatou roklinou. Je naprosto jasné, že jsem zastavil a vše řádně zadokumentovat, ale kdo tudy nejel, neví co to je za lahodu pro gummy a adrenalin. Fakt super cesta. Začalo se stmívat a tak v blízkém městečku Vinay zastavuji a podle ukazatele zajíždím do kempu. Tady mě vítá francouzsky mluvící vietnamská žena a říká dost nesmyslně co mě to bude stát. Kemp je velký, zelený a tichý. Je tady asi 5 kempařů, vedle je zrovna občan z Dresdenu, dobrá náhoda. Rozbalil jsem stan, spacák a věci na vaření večere. No, dal jsem si polévku z pytlíku. Konzumuji večeri, když náhle zjišťuji, že mám v zadní pneumatice zabodnutý drát. Vyndal jsem ho a musím čekat co bude dál. Moc mě to potěšilo, ale vzduch nefičí závatnou rychlostí ven a tak se uklidňuji, že postačí snad jen cestou dofukovat. Nechám to jako překvapení na ráno. Ještě jsem dopnul řetěz a dojedl večeri. Ve 21 hodin, má přijít správce kempu, aby mě zkasíroval a tak čekám. Je už tma jak v pytli a tak jdu zaplatit nocleh, slušných 53 F. Provozovatelka kempu neumí ani slovo anglicky, ale opět mám štěstí a jeden z nocležníků uměl. Vše mi z francouzštiny přeložil a já jsem spokojen. Po vyřízení nutných formalit na recepci jdu zpět do stanu a ulehám ke spánku.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den třetí - 7.září, VINAY (F)

tachometr: 23134 km , teplota: 12°C , tank: 8 l

ujeto: 458 km.

1 tank: Bagnols 14,8 l / 100 F

2 tank: Boulou 7,5 l / 50 F

Ráno vstávám opět v půl osmé a i když bylo v noci tepleji než předešlé noci nebylo zrovna vedro. Kontroluji pneumatiku a zdá se být v pořádku. Tak v klidu snídám a začínám balit na další úsek dnešní cesty. Po sbalení věcí se vydávám dál po č. 92 na St. Romans a po č. 532 do Valence. Po zdolání tohoto úseku cesty se dostávám konečně do údolí Rhony. Projíždím malebnými vesničkami, okolo překrásných a známých vinic jako je Chateaux. Jedu po č.7 a pokračuji na Montelimar a Orange. Uhýbám na č. 98, projíždím Rhonu a kochám se pohledem na klasické staré městečko Pont St. Esprit. Za ním mívám vinice známého jména Chably a vjíždím do města Bagnols a tady tankuji. Pokračuji na Remoulins a Nîmes. Projíždím centrem Nîmes a za městem odbočuji na silnici č. 113 a projíždím Lunel. Po pár kilometrech se ocitáme v Montpellier, měšť známém svou slávou z období Ludvíka XIV. Jelikož jsem se tímto dostal k pobřeží, je znát nejen vlahý mořský vítr, ale především sílíci provoz. Množstvím kruhových objezdů ve Francii se opravdu nevyrovná žádná ze zemí Evropy. Co křižovátka to kruhový objezd. Je jich tady opravdu víc než dost. Z těchto důvodů jsem to stihl na zbývajících 100 km do Španělska po dálnici. Po přejetí Beziers v zácpách najíždím na dálnici A9 a přes Narbonne pokračuji do Perpignan. Musím, ale dálnici brzy opustit, protože zde vypukl veliký požár a policie uzavřela celý zbytek dálnice. V předjíždění v zácpách jsou motorkáři machři a tak se dávám na kličkování mezi auty, abych byl na konci zácpy co nejdříve. Ochotně mě všichni pouštějí, tak ani nemám výčitky svědomí. V tomhle kličkování mě dohání jakýsi motorkář, tak se dáváme do řeči. Je to Španěl a vrací se z dovolené ve Francii zpět domů do Barcelony. Když jsem se po několika kilometrech dostal ven z dálnice přes placené mýto, zastavili jsme a dali se do řeči na parkovišti. Ptám se, zda je tady v okolí nějaký kemp a kolik stojí dálnice do Barcelony. Nevěděl, jezdí po státních, aby ušetřil. Taky možnost. Má před sebou ještě kus cesty, tak po chvilce konverzace vyráží. Za chvilku jedu dále i já a mířím na Thuir, a protože jedu po okresce, která je vážně otřesná, chvílemi ani nevím kde jsem. Brzy se ocitám v městečku Liauro, kterým projíždím a vjíždím brzy do města Ceret, kde vidím ceduli „camping“. Neváhám a jedu směrem ukazující kemp. Dorazil jsem na šterkovou cestu, která končí u fotbalového hřiště. Ptám se místního mladíka zda je toto kemp či nikoli a on mě ubezpečil, že ano, ale že je zavřený, stejně jako všechny ostatní kempy ve Francii, jelikož je po sezoně. Nechtělo se mi tomu ani uvěřit. Nezbylo nic jiného než nasednout a jet dál. A tak, tak činím. Smířen s tím, že asi tady žádný kemp nenajdu, vjíždím do města Le Boulou, kde tankuji a jen tak pro jistotu se ptám obsluhy na kemp. A co neslyším. Kempy otevřené jsou a dotýčný byl nejspíš kapku mimo sebe. Dokonce jeden kemp je asi 2 km odsud. Ochotně mi milá paní vysvětluje, dokonce maluje plánek cesty do kempu. S radostí jsem poděkoval a vyráším směr dnešní noční útočiště. Po opravdu 2 kilometrech dojíždím do kempu umístěného na vrcholu kopce, který nebyl v tomto kraji Pyrenej ojedinelý. Zapisuji se v recepci, platím noční pobyt 80 F a jdu si najít plácek. Výhled je nádherný. Pohled na Pyreneje a městečko Le Boulou z výšky je úžasný. V dále je vidět dálnice, nyní díky požáru uzavřená a tichá. Jen vrtulníky s vodou rušili klid v kempu. Kemp je uspořádaný do kopce v kaskádách a na každém tak říkajíc patře, místo pro 3-4 zákazníky. Bezva soukromí. Moc lidí zde nebylo a se stany už vůbec. Fouká tady pěkně silný vítr a tak je sranda něco položit jen tak na zem bez zajištění. Rozbaluji stan a další fór je, že země je tak tvrdá, že nepomáhá zatloukání kolíků ani klíčem na motorku, natož pouze zatlačit rukou. Vzdávám to, a stan jen vypínám tyčkami. Zatěžkávám ho spacákem a ostatními věcmi. Později až si do stanu lehnu i já, a nic jej neodfoukne. Tornádo snad nepřijde. A to by bylo už asi jedno. Začal jsem vařit nějakou dnešní večeři. Po dnešních ujetých 458 km nemám chuť ani na konverzaci. Balím to a jdu spát. Než jsem pořádně zabral slyšel jsem z dále jak dálnice je již v provozu a hukot vzdálených aut mě krásně uspává.

den čtvrtý - 8.září, LE BOULOU (F)

tachometr: 23592 km , teplota: 19°C , tank: 18 l

ujeto: 428 km.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

1 tank: Mataro 14 l / 1.900 Pst

2 tank: Benicarlo 4,5 l / 600 Pst

Ráno vstávám v půl osmé. Za zvuku projíždějících aut snídám a balím se na další cestu. Vracím se zpět na silnici č. N9 a po pár kilometrech přejíždím španělské hranice. Za hranicemi opět kontrolují řetěz a protentokrát jej zase povolují. Začíná už pěkně chrastit a na dvou místech se objevila hnědočervená barva na článcích, asi se už drolí kroužky, no má najeto 24 000 km tak se jeho životnost chýlí ke konci. Po chvilce jízdy měním trasu a jedu po č.N2, která je něco jako silnice u nás pro motorová vozidla, ale tady se jede 100-120. Tak to pěkně utíká a za chvilku projíždím Gironou, kde jsem na pár minut zastavil a koupil si vodu na pití. Teplota se vyšplhala na 31°C a mě se začala rýsovat slunná dovolená. Po osvěžení jedu dál a sjíždím z horských pásem k pobřeží do městečka Malgrat de Mar a podél moře dále do měst Calella, Arenys de Mar a Mataro, kde tankuji poprvé španělský benzín a to 14,5 l za 1900 Pst. Abych se vyhnul centru Barcelony, jedu zpět na nájezd na dálnici C32. Cesta po dálnici ubíhá dosti rychle a tak stěží stíhám pozorovat krajinu a moře. Však bude ještě času dost. Zanedlouho se ocitám na předměstí Barcelony, zvané Badalona a tady platím mýtné okolo 250 Pst. Průjezd Barcelonou je bezplatný. Hektickými podjezdy a nadjezdy se zamotávám tak dokonale do obchvatu Barcelony, že nevím kudy kam. Můj letiště a přístav a z čista jasna se ocitáme na správné odbočce na Tarragonu, přes Castelldefels. Mýtné se zde ve Španělsku platí paušálně, tak je jedno kolik km na dálnici jedeš. Každý úsek dálnice vychází zhruba na 250 Pst, což je stejné jako v Itálii, 1 km za 2 Kč. V cestě pokračuji přes města Sitges, Vilanova i la Geltru a za El Vendrell a najíždím na dálnici A7, po které mířím k cíli letošní cesty. Okolo Reus, přes Cambrils, Tortosu a Ulldeconu cesta pěkně ubývá a teplo také neklame. Celých 33°C je dost dobrý né? Zde už jsou návěsti s nápisy Benicarlo, které míjím, protože jedu po dálnici a ono je na pobřeží. Z dálnice sjíždím na exitu 43 a po státní silnici jedu na Benicarlo a Peníscolu. Jsem v Peníscole a jedu podle dostupného plánu hledat mé ubytování. Bohužel asi hodinu bloudím, protože v tom plánu se vyzná pouze ten, kdo na tomto místě již byl. Objednanou vilu přejíždím, aniž bych to věděl. Dojíždím až do Benicarla středem turistické hlavní třídy a nacházím pumpu. Tak tankuji 4.5 l za 600 Pst a jedu nazpět, snad budu mít větší štěstí. Za chvíli zastavuji u jisté španělské agentury, která mi snad pomůže. Pomohla. Vede nás do mého určeného příbytku na dalších 14 dní. Vítám se tu s bráchou a rodiči, kteří sem jeli busem. Domeček je hezký, dvoupatrový a má zadní verandu, kam nikdo nevidí a tudíž bude klid jako na správné dovolené. Zaparkoval jsme motorku, která má taky holka dost a z bágů vyndávám nepromok, aby konečně uschl. Je okolo 17 hodiny a tak rychle vybaluju a honem pádím k moři. Celkové zabydlení necháváme na večer, protože mám snad dovolenou né? Po nádherné koupeli v teplém středomoří jsem tak osvěžen, že mi nebude ani vadit to vybalování. Jdu na to. Brzy po vybalení večeríme vyprávíme si na terase, zážitky z našich cest za potřebným teplem a sluncem.

den pátý - 9.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24020 km , teplota: 32°C , tank: 8 l
ujeto: 0 km.

Ráno vstávám celkem brzy, vzbudilo mě krásné nebe a slunce. Je teplo a velmi příjemně. Šel jsem zkontrolovat do garáže motorku a abych vymontoval kryt rozety a pro jistotu zkontroloval i ji. To co jsem zjistil mě opravdu nepotěšilo. Před odjezdem jsem byl v servisu na prohlídce a řekl jim, že mám prasklé těsnění ať ho vymění. Tak nejen, že ho nevyměnili, ale navíc se tam ani nepodívali !!? Rozeta je dobrá a tak zkoumám řetěz, ale ten už má fakt dost. Vrže a tak podobně. Ještě musím vymyslet jak dostat ten šmír a bahno ven a bude to OK. Vzhledem k této nemilé skutečnosti jsem nucen změnit plány o cestování po Španělsku. Uvažoval jsem, že na zpět pojedou asi lodí z nějakého jižního přístavu, jako např. Valencia nebo Alacant, aby ta cesta nebyla tak dlouhá a já byl co nejdéle v teple. Po lehké snídani, si bereme plavky a mažeme na pláž. Za 2000 km toho mám opravdu dost a tak ležím a vegetím. Smažím se na střídačku s čvachtáním ve vlnách. To je to jediné co mi chybělo. Dal jsem si oběd a polední pauzu ve stínu a šel si to zopakovat. Večer jsem šel za delegátkou CK, od které jsem sem dorazili, aby mi zjistila nějaké trajekty, kdyby jsem to přeci jen riskl odněkud z jihu. Uvidím co mi řeknou zítra. Procházím pobřeží Peníscoli, koukám kde co mají a kde co je zajímavého. Jdu pomalu zpět do našeho bungalovu udělat večeri. Dojedli jsme, sklidili a odpočívali na verandě než jsme se rozhodli jít okolo půlnoci spát.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den šestý - 10.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24020 km , teplota: 32°C , tank: 8 l
ujeto: 0 km.

Vstáváme, něco posnídali a jdeme do obchodu nakoupit chleba a nějaké pivo. Protože obchod je 3.5 km daleko nevrátíme se dřív než k obědu. Tak obědváme až kolem 14 hodiny a po siestě vyrážíme k moři. Během odpoledne se začala zvedat voda a vlny byli čím dál vyšší a tak jsme se těšili na příliv, ale byla to jen doznívající bouřka někde v dáli na moři. Tak z toho nic nebylo, ale i tak to stálo za to. Večer jsem zašel zase za delegátkou ohledně těch trajektů, ale nic jsem se nedověděl, protože to nejde nijak zjistit. Tak jsem se alespoň dohodl, že s nimi zítra pojedu do Barcelony na výlet autobusem. Motorkou asi nikam nepojedu, kvůli tomu řetězu. Musím jej šetřit na cestu domů. Uvidím. Navečeřeli jsme se popíjeli vínko s rodiči a šli spát celkem brzy, protože ráno vstáváme v půl šesté. Snad to bude stát za to.

den sedmý - 11.září, PENÍSCOLA (E) - BARCELONA
tachometr: 24020 km , teplota: 21°C , tank: 8 l
ujeto: 0 km.

Tak tedy opravdu vstáváme v půl šesté. Nezaspali jsme, zážrak. Protože je zataženo, bereme si tepláky a hurá tichým pobřežím Peníscoli na místo srazu výletníků do Barcelony. Čekalo nás 250 km a tak jsme usazujeme do autobusu a tím začalo naše dnešní cestování. Dojeli jsme sem za 2 a půl hodiny. Přijíždíme k první zastávce, na Španělské náměstí, které je celkem malé, ale táhne se do kopce s překrásnými kaskádovitými kašnami. Jsou obrostlé různými stromky a květinami. Moc hezké. Druhá zastávka byl Olympijský stadion, který nebyl zrovna tak velký jak vypadá v televizi a my to samozřejmě očekávali. Celkem normálka. Je na hezkém místě na vrcholu Barcelony, tak máte Barcelonu jak na dlani. To je opravdu impozantní. Sjíždíme dolů do centra a ocitáme se na Katalánském náměstí, což je naše třetí zastávka. Tady je prastará, nádherně zdobená korida, která se již nepoužívá a vstup je do ní zakázán. Ale i zvenku uznáváme její krásu. Bohatě zdobená malovanými římsami a sami o sobě červené cihly jsou krásné. Tady autobus opouštíme a jdeme pěšky centrem, přeplněnými ulicemi turisty k náměstí sv. Jakuba s katedrálou. Katedrála je mohutná a čistého gotického slohu. Před vchodem je spousta žebráků, ne takových jako u nás v Praze, ale ubožáci. Bez nohou, slepí, špinaví a zanedbaní. Je to utrpení na ně koukat. Žebra se tady také způsobem např. "Živé sochy". Znamená to, že je člověk namaskován na nějakou maškaru nebo slavnou osobnost a vůbec se nehne. Před sebou má plechovku nebo klobouk na peníze. Pokud si jej chcete vyfotit nebo natočit na kameru je jisté, že chtějí zaplatit. Odměnou, za peněžní dar je vám fotka nebo pukrle. U nás nevídané, ale určitě je to namáhavé. Viděli jsme matku Terezu, horníka, E.T.Mimozemšťana...je jich tu mnoho. Zpívají, tančí, hrají si s ohněm, polykají žiletky a tak podobně. Jen, aby si vydělali na chleba, možná na pivo. Když jsme prošli uličkami plných žebráků, došli jsme na náměstí se sochou K.Kolomba, který do dálky vítá Ameriku, v domnění, že jde o Indii. Jeho socha je natočena směrem na severozápad, směrem k zmiňované Americe. Pověst, či vysvětlení postoje sochy je spojeno s jeho omylem, že doplul do Indie. Tam jsme dostali na 3 hodiny rozchod. Jdu do lodní, přepravní společnosti, abych zjistil trajekty do Genova, pro zpáteční cestu. Běhali jsem od okénka k okénku, z budovy do budovy, ale nedovídám se nic, protože je ve Španělsku týdenní svátek „FIESTA“, a tak je skoro všude zavřeno. Slaví den nezávislosti. Procházíme centrum skrz na skrz končíme v „pizza hut“ na obědě. Jako v Americe, skoro. Byla dobrá. Ta pizza. Rozchod skončil a my jedeme autobusem na další zastávku. Jedeme okolo slavných „třech domů“, byla to fakt architektonická podívaná. Dojíždíme ke katedrále od neméně slavného architekta Antonia Gaudího, „Familia Sagrada“. Začala se stavět roku 1882 a ještě dnes není dokončena. Je tak obrovská a styly jsou tak slátané dohromady, že je to nádherné. Snad jí brzy dokončí i bez plánů, které Gaudí nikdy neměl. Pro zakončení výletu nám, spíš chlapům, připravil náš španělský řidič překvapení. Odvezl nás na fotbalový stadion FC BARCELONA a s nadšením nám to oznamuje. Ale chlapi by raději zápasy ženských v bahně. Nic moc nadšený, ale pár jich teda

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

vylézá a jde se podívat blíže. Pak už jedeme zpět do Peníscoly, utahání a ušlapaní za celý den běhání. Opět nás čeká 250 km v autobuse. Při představě jet autobusem domů, což je 2100 km, mě jímá hrůza. Dorážíme do bungalovu a otřásla námi zpráva o napadení USA. Rozčilením zapomínáme i na hlad, který jsme měli. Raději si jdeme dát pivo do hospody, kde nám snad pustí televizi, abychom se dověděli něco bližšího. Bídáci. Moc jsme tomu nerozuměli, ale obrázky nám stačili k tomu, abychom pochopili co se bude dít dál, ze strany USA. Odvetný útok. Snad se něco dovíme zítra. Vrátili jsme se okolo půlnoci a šli spát.

den osmý - 12.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24020 km , teplota: 28°C , tank: 8 l
ujeto: 8 km.

Ráno jsme vstali okolo deváté, trochu jsme se najedli a den trávíme s přestávkou na oběd u moře. Neustále polemizujeme o stavu světa a tak den zakončujeme u piva se zprávami. Dovídáme se o bojové pohotovosti USA, moc jsme se tady včera nemýlili. O půlnoci jdeme spát napnuti co se dovíme zítra.

den devátý - 13.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24028 km , teplota: 31°C , tank: 8 l
ujeto: 0 km.

Vstáváme, snídáme a jedeme se projet do obchodu pro nějaký chleba a taky došlo pivo. Cestou zpět stavíme u pumpy a kupuji něco málo nafty, abych mohl umýt tu rozetu od šmíru. Přijeli jsme a začal jsem s nutnou výměnou oleje a filtru, ale moc mě to nebaví. Tak uvolňuji výpustní šroub, vytahuju filtr a pro dnešek končím. Jdeme se koupat. Tohle lenošení přerušujeme obědem a odpolední siestou s vínkem na verandě ve stínu stromů. Právě se dovídáme o bombardování Iráku, ale zda je to na 100% pravda nevíme. Jdu raději pokračovat s výměnou oleje v motorce ať to mám hotové. Smontoval jsem to a nalil nový olej. Konečně to mám za sebou a už se v tom nemusím matlat. Uplynula asi hodina a my jdeme zase k vodě a lenošíme tak jak se to na dovolené běžně dělá.

den desátý - 14.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24028 km , teplota: 31°C , tank: 8 l
ujeto: 0 km.

Den jsme strávili podobně jako včera. Celý den u vody.

den jedenáctý - 15.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24028 km , teplota: 29°C , tank: 8 l
ujeto: 6 km.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Ráno proběhlo velmi podobně jako vždy. Už jsme tady týden!! Jedeme pro pivo a pak se jdeme koupat do obrovských vln. Proplouváme je a proskakujeme, tak jak se ve vlnách většinou blbne. Strávili jsme tak celý den a večer bylo ukončení slavností ve středu města, tak se vydáváme na obhlídku Maurských bojů s křesťany. Přicházíme sem už pozdě, tak koukáme už jen na průvod, ale byl pěkný. Zdobené kroje, vyšívání zlatem, krásná hudba. Pěkný. Došli jsme až nakonec pobřeží, je tam hrad tyčící se nad Peníscolou a tak se díváme na moře z výšky. Začíná ohňostroj a tak jdeme na hrad, abychom jej viděli pořádně, později jdeme pomalu nazpět. Čeká nás 5 km po pobřeží plném lidí, kejklířů a pokoutných prodavačů. Když pomalu přicházíme okolo půlnoci k bungalovu začíná nový ohňostroj a ten je větší a delší. Chvilí se na něj díváme, ale je to pořád stejné a tak jdeme spát.

den dvanáctý - 16.září, PENÍSCOLA (E) - Benicassim
tachometr: 24034 km , teplota: 28°C , tank: 8 l
ujeto: 175 km.

1 tank: Ribera de Cabanes 9,7 l / 1.500 Pst

Dneska je moc hezky a tak zkusím zajet do 60 km vzdáleného aquaparku, vyzkoušet jaký to bude. Jedu přes Peníscolu na č.340, po které pokračuji dále na jih směrem na Castello. Po cestě stavíme u pumpy a dotankovávám potřebný benzín a to 9.7 l za 1300Pst. Pokračuji do Benicassima. Po chvilce hledání nacházím aquapark a za 2150 Pst na osobu jsem směl dovnitř. Trávím tady celé odpoledne, asi do 16 hodin. Vystřídal jsem klouzačky, točící roury a podobně, bylo to bomba, ale tak pro jednu. Protože nedaleko od Benicassima prochází krajinou 0 poledník, řekl jsem si, že tohle rozhodně nemůžu promeškat. Tak vyrážím dále na jih. Míjíme výjezd do města Castello a uhýbám na č.238 a přes Borriol mezi horami na La Pobla. Po hlavní silnici přijíždím na toto slavné místo. Je tu jen obrovská cedule i s patníkem, kde byli označeny světové strany, a že tudy 0 poledník opravdu prochází. Po nezbytném fotu jedu dál, nyní již po západní polokouli na Cabanes a Las Coves až do La Salzedella. Projíždím krásnými vesničkami, obklopené horami a kostelíky. Krajina je zde vyprahlá, suchá a chudá. Kromě krav a much tady není nic k vidění. V La Salzedella uhýbám a jedu přes Cerveru a Calig zpátky do Benicarla a Peníscoli. Večer trávíme na terase u vína a pak utahaní z vody šli spát.

den třináctý - 17.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 29°C , tank: 9 l
ujeto: 0 km.

Dneska jsme se fakt flákali. Kromě jídla jsme se jen váleli u vody.

den čtrnáctý - 18.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 28°C , tank: 9 l
ujeto: 0 km.

Zopakovali jsme si včerejší program, akorát večer jsme šli na pivo. Měli jsme fakt žízeň.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den patnáctý - 19.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 25°C , tank: 9 l
ujeto: 0 km.

Ráno jsme si řekli, že válení na pláži už bylo dost. Tak jdeme do centra Peníscoly za denního světla. Vyrážíme, ale začali mě při představě 5 km bolet nohy tak jedeme místní MHD za 125 Pst za osobu. Po chvíli jsme na místě a jdu vyměnit 50 USD, protože pesety mi začínají docházet. Vyrážíme k prodejně alabastru, směrem ven z města. Po pár desítkách minut bloudění, přicházíme k malému baráčku a tak jsme vešli směle dovnitř. Absolvujeme krátkou prohlídku výstavy s prodejnou. Neodolali jsme a koupili si šachy. Po prohlídce a nákupu jdeme nazpět do centra, abychom si prohlédli hrad co se tyčí nad celou Peníscolou. Zjišťujeme, že všude přítomný bordel a zápach je i zde na historickém místě a tak se celkem znechuceni vracíme zpátky. Než jsme došli na zastávku autobusu, tak nám jeden autobus nám ujel před nose a navíc začíná pomalu pršet. Sedáme si v hospodě, dáváme si pivo a čekáme, až ten deštíček skončí. Naopak, přelo čím dál víc. Dopjíme a vyrážíme na zastávku. Docházíme sem lehce zmoklí, ale za chvíli jel autobus a tak 5 km jedeme v suchu. Vystupujeme asi 300 metrů od našeho bungalovu, ale přímo do kaluže vody co sahala až nad kotníky. Po silnicích se valí litry vody a lije jako z konve. Brodíme se v přívalech vody jak kachny a totálně promočení přicházíme domů. Všude je jen voda a bahno. V garáži, kde je naše Yamaha je voda také, skoro 5 čísel, je tady i nějaký starý gauč a pračka a vše stojí ve vodě. Raději vytahuji přívod elektřiny ze zásuvky, pro jistotu. Když tady nevedou kanály, nevím co dělají s elektrikou. Voda je i v bungalovu. Skvěle postavené. Po zbytek dne se střídají lijáky a slunečná obloha. Zbytek dne trávíme vymetáním a vytíráním vody na podlaze v bungalovu. Hrajeme karty a popjíme víno, dešť večer ustává úplně a tak na ně máme i klid bez odbíhání ke dveřím a hadru.

den šestnáctý - 20.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 23°C , tank: 9 l
ujeto: 0 km.

Ráno vstáváme v půl deváté a po deštivé noci to vypadá na docela slušné teplo. Dopoledne jdu do Benicarla zjistit nějaké informace o trajektech. Vracím se okolo 15 hodiny, a protože slunce pěkně hřeje vyrážíme k vodě. K večeru to balíme, jdeme večeřet a vegetit.

den sedmnáctý - 21.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 29°C , tank: 9 l
ujeto: 0 km.

Když jsme vstali, nebe bylo modré jako v pohádce. Neváháme a vyrážíme jak jinak než k moři. Po obědě jsme si to zopakli a bylo nám fajn. Po chvíli nás to jaksi přestává bavit a tak jdeme do Benicarla na poslední nákup. Zabralo nám to zbytek odpoledne a po návratu byla na programu večeře a balení na zítřejší odjezd. Nic zábavného, při představě do jakého marastu se na půl roku vracíme.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den osmnáctý - 22.září, PENÍSCOLA (E)
tachometr: 24209 km , teplota: 23°C , tank: 9 l
ujeto: 215 km.

1 tank: Baix Ebre 14 l / 1.900 Pst

Vstáváme po osmé hodině do deštivého dne a nadšením tedy neoplýváme. Jet v pláštěnkách už od moře to zrovna nebyla představa na ukončení dovolené. Po snídani dobalujeme poslední krámy do kufrů a chystáme se na cestu. Ale prší čím dál víc. Voda je opět i v naší chaloupce. Teče z obývacího i z kuchyně, hrůza. Představa 2100 km, které jsou přede mnou v tomhle počasí mě dohání k myšlence, jet z Barcelony do Genova trajektem. Uvidím podle počasí. Celé dopoledne prší a my jen vytíráme vodu z baráku. Je po 12 hodině a tak trochu se to umoudřilo. Jdu vytlačit motorku z garáže, Před garáží je skoro 15 cm vody, tak jsem zvědav co je ve vnitř. Jo, i v garáži je dobrých 10cm. Tlačím mašinu ven, když mi klouže levá noha a já začínám padat do toho bahna i s Yamahou. Naštěstí jsem to ustál, ale pocit nic moc. Nastartoval jsem a jedu přívalem vody po silnici a hledám místo kde můžu zaparkovat, abych se dooblékl. Oblékám pláštěnku a návleky na nohy. Rozloučím se s rodiči a vydávám se do té vodní spouště. Jedu směrem do Peníscoly, přímo do centra města a po hlavní silnici, známými uličkami jedu k dálnici A7 směrem na Barcelonu. Najíždím na ni na exitu 43 a stejnou cestou, kterou jsem přijel před 14 dni mířím zpět. Tady na dálnici už zase pěkně lijí, a tak jedu s častými zastávkami od jedné pumpy k druhé. Asi na 50 km od Peníscoly jsem u jedné dotankoval palivo a po krátké pauze v lijáku jedu dál. Lije tak, že není možné jet nijak zázračně. Nezbyvá nic jiného než pokračovat dále a doufat, že na severu, tam kam jedu to bude vypadat lépe, jelikož tam je nebe částečně prothrané. Zdá se jako by se bouřka co je momentálně nade mnou honila dokola mezi mořem a pevninou. Je naštěstí teplo 25°C a tak se to tak nějak vyrovnává. Jedu po stejné trase, a tak míjím Tortosu a Tarragonu, tady prší jako by se ti nahoře zbláznili. Voda stříká od silnice půl metru, děs běs. Sjíždím na dálnici C 32, a tady pršet ustává, že by, říkám si. A opravdu, pršet přestalo a zima také není. Jedu podél pobřeží do Barcelony a Začíná mi slunce svítit do zad. Silnice usychá a já dojíždím na mýta, kde platím, míjím městečka Vilanova, Sitges, Castelldefels, Gava a po chvilce vjíždím na předměstí Barcelony. Do Barcelony Dojíždím v 17 hodin a jedu rovnou do přístavu vyřídít lodní lístky, protože v tomhle počasí nemá smysl pokračovat podél pobřeží Francie až do Itálie jak jsme si myslel, že pojedu. Tahle fronta je dost silná na to, abych jel dál a riskoval, že mě dožene někde v kempu a budu muset jet v mokru už odtud, od moře. Když zpočítám všechny náklady na cest, tak to trajektem stojí o 2 tisíce víc, ale budu 1000 km v suchu a v teple. Trajekt stojí 35 900 Pst. Je něco po půl šesté a já mám do nalodění ve 20 hodin času dost. Tyto hodiny trávím v čekárně, kde se seznamuji s Italským motorkářem, který se vrací stejně jako já z dovolené, ale on byl na Ibize a to na skútru! Tak trochu konverzujeme, anglicky a italsky a pak se k nám přidávají další čekatelé na přepravu. To jsou řidiči tiráků, ale veselý jak kdyby nebyli v práci. Je tady automat na studené nápoje mezi, kterými nechybí pivo. Jasně, že si dáváme svorně všichni za 250 Pst třetinku piva v plechu a konverzace je čím dál zábavnější. Tři hodiny čekání uběhli jako voda a dostali jsme povolení ke vstupu na palubu lodi italské rodinné firmy Group Grimaldi, „Grandi navi veloci“. Po prověření pasů a zaparkování motorky v podpalubí lodi, se jdu ubytovat na patřičné patro lodi. Do odplutí v 02 hodin ráno zbývá 5 hodin a tak v klidu odpočívám a něco málo jím. Okolo 22:00 hodiny začíná pršet i tady v Barceloně a jsem opravdu rád, že jsem se rozhodl tak jak jsme se rozhodl. Z lodi pozoruji o půlnoci ohňostroj nad celou Barcelonou. Trval asi půl hodiny, byl ohromný a krásně barevný, jen ty detonace otrásající naši lodi byli nepříjemné. Při odplouvání ve 02:00 hodiny ráno je jasno a hvězdy nám svítí na cestu. Mám naději, že v Itálii bude lépe a pojedu ve slušném počasí snad až k Alpám.

den devatenáctý - 23.září, BARCELONA (E)
tachometr: 24424 km , teplota: 24°C , tank: 12 l
ujeto: 29 km.

Den na lodi je vždycky dlouhý a tak nebyl výjimkou ani tento den. Většinou jsem spal. Prošel jsem si loď jen tak povrchně, protože je vážně ohromná. Loni, když jsem jeli do Řecka, myslel jsem si jaká obrovská loď to není.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Proti téhle, Bárka na rybník. Všude jsou koberce, obrazy a světla. Příjemný klid a skoro nehoupe. Na téhle je prostě všechno. Je tady bazén, kasino, sauna, masážní ordinace, disko, klavírní bar, obyčejné lokály, kavárny nebo místnosti s televizí. Vše zadarmo, kromě kasina a útraty v barech samozřejmě. Loď má 9 pater a na každém patře 50 kajut s ostatním zařízením. K tomu tři podpalubní garáže. Do Genovy doplouváme ve 20 hodin, ale než se dostávám z lodi ven, je skoro 22:00 hodin. Jsem v druhém podpalubní, tak čekám až odjedou kamiony a ostatní auta. Zatím odvazuji motorku od zajišťovacích provazů a nasazuji kufry s věcmi. Dooblékám si kalhoty a bundu a připravuji se na výjezd z lodi. Nejsem tady sám, ještě dva italské motorkáři se svými polovičkami balili své věci stejně hekticky jako já, aby na nás nespustili horní palubu s auty. Víím, že je to nesmysl, ale pocit je to divný, když už jsou všichni pryč. V lodi je parkování a vyjíždění z lodi vždy na fofr. Po chvilce, tedy asi po 7 minutách přišel lodník a říká: „presto, presto“. Tak sebou házíme a za minutku jsme všechny tři motorky venku. Oni pokračují dál na sever, jedou domů. Čeká je 300 km do Bergama a tak i spěchají, aby tam byli co nejdříve. Loučím se s nimi a já spěchám také, ale najít nějaký kemp na dnešní noc, protože díky časového skluzu už k naplánovanému místu přespání Lago di Garda to nestihnu. Vymotal jsem se z přístavu a po hlavní silnici jedu centrem Genovy. Najel jsem na špatnou stranu tak se otáčím a jedu už správně směrem na Savonu. Jedu známými místy, ulicemi, kde jsem před 4 lety parkoval při prohlídce Genovy na své první dovolené. Je to moc milé zase ty místa znovu vidět. Kousek za centrem vidím ceduli s nápisem camping a tak se dávám tímto směrem. Jedu úzkými uličkami do prudkého kopce, typického pro Genovu. Najednou se ocitám v kopcích mimo město, kde je klid a pouze vůně lesů. Je otevřeno, sláva. Zvoním na zvonek a otevírá se mi brána kempu. Vítá mě usměvavý Ital a oznamuje kolik co bude stát a kde se můžu uvelebit se svým stanem. Stojí 34 000 Lir, což je v slušné cenové relaci. Vyřizuji nezbytné formality na recepci a pak jdu zaparkovat motorku na betonovém plácku. Stan rozbírám asi o 50 metrů níže. Když jsem zabydlen, začínám vařit něco k jídlu. V okolí je několik stánů a podle blízké sušárny kde se suší všechny jejich věci, je zřejmé, že zde pořádně lilo. Po jídle jdu spát. Bylo teplo a jasno a tak jsem doufal ve slušnou cestu na zpět. Brzy jdu spát.

den dvacátý a dvacátý první - 24 a 25.září, GENOVA (I)
tachometr: 24453 km , teplota: 21'C , tank: 10 l
ujeto: 1105 km.

1 tank: Ronco 12,75 l / 26.000 Lir
2 tank: Trento 12,2 l / 25.000 Lir
3 tank: Seefeld 13,8 l / 180 ATS
4 tank: Regensburg 13,7 l / 28 DM

Noc je bez deště a tak doufám, že cesta bude suchá a v teple, alespoň na Brener. Okolo osmé mě dokonale probral již z lehkého spánku ukrutný liják. Můj maličký stan to přežil což jsem opravdu nečekal. Déšť neustával a já přemýšlel co budu dělat dál, zda jet dál nebo čekat bůh ví do kdy. Mezitím mi začíná prosakovat voda do stanu větracími okénky. Jakmile déšť mírně povolil, okamžitě vyrážím i se stanem, který jsem chytil za tyčky, nahoru k recepci pod střechem. Tady vše otírám a suším před zabalením do kufrů. Je jasné, že zbytek cesty musím zvládnout na jeden zátaž, protože zmoklý stan a spacáky nemá smysl rozbalovat, v těch by se stejně spát nedalo. Během hodiny pršet přestává a mám zabaleno. Jsem připraven na cestu, na zbývajících 1100km. Jdu zaplatit do recepcie nocleh a kolem desáté vyrážím. Sjíždím zpět na silnici č.1, a jedu nazpět do Genovy. V Genově už svítí slunce a obloha je místy modrá. V centru Genovy odbočuji na dálnici A7 a mířím do hor, směr Milano. Asi po 15 km zastavuji u města Ronco, abych natankoval. Dooblékám si nepromok, protože začíná opět pršet a pokračuji v cestě. Přejíždím zbytek hor a za Tortonou vjíždím do nížiny. Je tady sice tma, jak je zataženo, ale neprší. Za Tortonou odbočuji na dálnici A2 a přes Casteggio a jedu do Piacenzy. Za Piacenzou přejíždím na dálnici A 21 a u Cremony mě opět zalila sprcha pořádného slejváku. V tomto slejváku jedu směr Brescia společně s motorkářem z Košic. Tady u Brescie už neprší a za několik kilometrů odbočuji na A4, po které jedu okolo Desenzana na Veronu. Ve Veroně odbočuji na známou brenerskou dálnici A22. Tato dálnice vede okolo Lago di Garda. Zde opět zastavuji na protažení těla. Po chvíli jedu dále přes Rovereto do Trenta. Už je za potřebí natankovat a tak rovnou tankuji. Přijíždějí sem němečtí motorkáři, kteří jsou na tom stejně jako já. Igelitové

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

pytlíky kolem nohou a podobně. Chvilku si nimi povídám pak pokračuji dále na Bolzano, Bressanone, Vipiteno a dojíždím na poslední mýto, platím dálnici 40 000 Lir, a pokračuji dál. Chvilku nato přejíždím hranice a zastavuji, abych koupil známku na rakouské dálnice. Něco málo pojím. Tady už cítím horský vzduch a začíná se do mě dávat zima. Oblékám všechny ostatní věci co mám připravené do Alp. Pokračuji po dálnici, platím poplatek za brenerský tunel 100 ATS a jedu dál po A13 na Innsbruck. Před Innsbruckem mě rozkopaná silnice svedla na dálnici A12, směrem na Švýcarsko. Po pár kilometrech odbočuji na silnici č. 177, po které jedu už zase v dešti na Garmisch Parken Karchenkirken. Projíždím posledních pár kopců Alp v Rakousku a zastavuji na dotankování. V krásném údolí, kterým projíždím hranice do Německa, se ani nestačím divit. Je tu nádherně zelený a upravený trávník, čistě uklizené ulice a ten klid!! Tenhle zbytek cesty až do Garmische už neprší a tak se v suchu kochám nádhernou krajinou. Po projetí Garmische jedu dále po silnici č. 2 na München. Po pár kilometrech najíždím na dálnici č. 95. Začíná se stmívat a u Murnau se spouští další liják. Jedu v lijáku až do Münchenu, vjíždím do centra a přestává pršet. Objíždím centrum po obchvatu a odbočuji na dálnici č. 9, směrem na Nürnberg a Regensburg. Zastavuji na prvním odpočívadle na dálnici č. 9, a jelikož je obloha zcela jasná, sundávám zbytečný nepromok. Pokračuji a zanedlouho odbočuji na silnici č. 92 a přes Atensberg dále na Regensburg. Před Regensburgem stavím na dotankování, je chvilka po půlnoci a tak jedu hned dál. Míjím Regensburg a mířím dál na Weiden. K Weidenu přijíždím dost po půlnoci a jedu přes Neustat až k Mitterteichu, kde z dálnice sjíždím. Přes Waldsassen přejíždím na české hranice. Po chvilce jsem v Chebu a po č.6 jedu na Sokolov do Karlových Varů. Tady zastavuji na poslední pauzu, asi okolo 1:00 hodiny po půlnoci. Po protažení zase spěchám dál na Ostrov, po č. 13, Klášterec, Chomutov, Most až konečně přijíždím do Teplic, do cíle cesty. Jsou 3:00 hodiny a mám toho dost, rychle zajíždím do garáže a po vybalení zvlhlého spacáku a stanu končím jak jinak než v posteli a doufám, že se vzbudím až v poledne.

den dvacátý první - 25.zář, TEPLICE (CZ) - vlastně pokračování dne

tachometr: 25558 km, teplota: 13°C, tank: 3 l

ujeto: 0 km.

Vstávám až kolem poledního a po probuzení a nasnídání jdu provést hlavní vybalení. Rozkládám zvlhlé věci po garáži a provádím nezbytnou očistu všeho co se dá.

Na své letošní cestě jsem projel 6 států a na této cestě jsem urazil 3607 km po silnicích a dalších asi 1200 km po Středozezemním moři. Trochu mě mrzí problémy s řetězem a počasí na zpáteční cestě, které mi neumožnili podniknout to vše co jsem původně plánoval, ale už teď vím, že si to všechno vynahradím na naší příští cestě v roce 2002.